

Tematikus követelmények

Alkalmazási útmutató

The Institute of
Internal Auditors

Fordította:

The Institute of
Internal Auditors
Hungary

Tematikus követelmények

Alkalmazási útmutató

Tartalomjegyzék

1. Szakmai megítélés szerepe
2. Kockázatalapú megközelítés az alkalmazhatóság meghatározásához
3. Kötelező követelmények a téma azonosításával kapcsolatban
4. Tematikus követelmények alkalmazása az ellenőrzési életciklusban
5. Korlátok és hatókörből való kizárások
6. Még nem kiforrott, magas kockázatú területek kezelése
7. Erőforrás-korlátok kezelése
8. Szabályozási megfelelés és egyéb keretrendszerek használata
9. Több Tematikus követelmény alkalmazása

Tematikus követelmények

Alkalmazási útmutató

A Nemzetközi Szakmai Gyakorlatok Keretrendszere (International Professional Practices Framework®) a Globális Belső Ellenőrzési Normákat (Global Internal Audit Standards™), a Tematikus követelményeket és a Globális útmutatásokat foglalja magában. A Tematikus követelmények kötelezőek a bizonyosságot nyújtó megbízások esetében, és ajánlottak a tanácsadói ellenőrzések során, ha azok az adott kockázati területekre vonatkoznak. Ezeket a Normákkal együtt kell használni, mivel azok biztosítják a követendő gyakorlatok hiteles alapját.

A Tematikus követelmények egységes minimumszintet határoznak meg az adott kockázati területek lefedéséhez. A belső ellenőröknek további eljárásokat kell alkalmazniuk, ha a szervezeti kockázatok, a szabályozási követelmények, vagy a kontextus nagyobb mélységet követel meg.

1. Szakmai megítélés szerepe

A szakmai megítélés alkalmazása elengedhetetlen a Tematikus követelmények hatékony használatához, és a Normák kifejezetten előírják. A szakmai megítélés lehetővé teszi a belső ellenőrök **számára, hogy a Tematikus követelmények alkalmazását a szervezet egyedi kontextusához, kockázati profiljához és stratégiai prioritásaihoz igazítsák, biztosítva, hogy az ellenőrzési lefedettség releváns és arányos legyen.**

A szakmai megítélés az ellenőrzés életciklusának különböző szakaszaiban kerül alkalmazásra. Szerepet játszik a belső ellenőrzési tervezési folyamatban, ahogyan ezt a 9.4 norma: Belső ellenőrzési terv leírja, amikor arról döntenek, vajon a Tematikus követelményhez kapcsolódó kockázatok közül melyek igényelnek lefedést. Továbbá a 13.3 norma: A megbízás célkitűzései és hatóköre alkalmazása a megbízás **célkitűzéseinek és hatókörének meghatározásakor**, különösen annak eldöntésekor, vajon a Tematikus követelményt teljes egészében vagy csak részben szükséges alkalmazni. Ezen túlmenően megítélésre van szükség **az alkalmazhatóság és a kizárások értékelésénél és dokumentálásánál**, az értékelési kritériumok (13.4 norma: Az értékelés kritériumai) és a munkaprogram lépései (13.6 norma: Munkaprogram) kiválasztásánál, valamint **annak eldöntésekor, hogy a külső bizonyosságot nyújtó szolgáltatóktól, például a hatósági ellenőrzésekből származó ellenőrzési bizonyítékok** megfelelnek-e a követelményeknek.

Bár elvárás a Tematikus követelményeknek való megfelelés, előfordulhatnak olyan kivételes körülmények, például erőforráskorlátok vagy ágazatspecifikus megfontolások, amelyek esetén a teljes megfelelés nem megvalósítható. Ilyen esetekben a belső ellenőrzési vezetőnek olyan alternatív intézkedéseket szükséges végrehajtania, amelyek elérik a követelmény célját, és dokumentálnia és kommunikálnia kell az indoklást az adott követelménytől eltéréshez. Ez a „**megfelel vagy magyaráz**” megközelítés összhangban van a Normákban felvázolt elvekkel.

A Normák II. területe: Etika és szakmaiság szerint a belső ellenőröknek integritást és tárgyilagosságot kell tanúsítaniuk a szakmai megítélés alkalmazása során.

A 4.1 norma: Megfelelés a Globális Belső Ellenőrzési Normáknak megköveteli, hogy az ilyen megítélést kellő szakmai gondossággal gyakorolják. Ez azt jelenti, hogy a döntéseknek indokoltaknak és bizonyítékokon alapulónak kell lenniük, nem lehetnek önkényesek vagy pusztán megérzésen alapulóak. A döntéseknek összhangban kell lenniük a belső ellenőrzési módszertannal, és igazodniuk kell a szervezet kockázati prioritásaihoz. **Minden megítélésen alapuló döntést egyértelműen szükséges dokumentálni** az belső ellenőrzés tervezési feljegyzéseiben, a megbízás munkadokumentumaiban, vagy a Tematikus követelmények alkalmazhatósági mátrixaiban, és azoknak **átláthatónak és védhetőnek kell lennie a minőségbiztosítási felülvizsgálatok vagy külső értékelések során**. A dokumentáció tükrözi a jól átgondolt és alapos megközelítés fontosságát: A megfelelés bizonyítása egyszerűbbé válik, ha az indoklás egyértelműen dokumentált.

A szakmai megítélés nem helyettesíti a struktúrát; lehetővé teszi a belső ellenőrök számára, **hogy a strukturált követelményeket, mint például a Tematikus követelményeket, a komplex valósághoz igazítsák**. A szakmai megítélés biztosítja, hogy az ellenőrzési erőfeszítések ne csak a Normákhoz igazodjanak, hanem a szervezeti igényekhez is, és így hiteles és releváns bizonyosságot nyújtsanak.

2. Kockázatalapú megközelítés az alkalmazhatóság meghatározásához

Az ellenőrzési tevékenységek kockázatalapú megközelítést követnek annak biztosítása érdekében, hogy az erőforrások a legnagyobb jelentőségű területekre összpontosuljanak. Az ellenőrzési témák azonosításának és a hatókör meghatározásának alapos és jól dokumentált kockázatértékelésen szükséges alapulnia. Tematikus követelmény akkor alkalmazandó, ha a témát **a kockázatértékelés során azonosították, és a kockázat meghaladja a jelentős kockázati szintet**.

A Tematikus követelményekkel kapcsolatos kockázat jelentőségének értékeléséhez a belső ellenőrzési funkciónak először a kockázatot szükséges azonosítani a szervezet stratégiai célkitűzései, ismert kitétségei, korábbi incidensek vagy környezeti változások alapján. Ezután az eredendő kockázatot a hatás és a valószínűség értékelésével szükséges értékelni. Ezt a „kockázati pontszámot” ezután össze lehet hasonlítani a szervezet meghatározott kockázatvállalási hajlandóságával annak megállapítására, hogy az meghaladja-e a kritikus küszöbértéket.¹

A kritikus küszöbérték meghatározása a szervezet kockázati étvágyához kapcsolódik, amelyet a vezetőtestület és a felsővezetés hozzájárulása alakít ki. A megfontolások közé tartoznak a pénzügyi, jogi, szabályozási és megfelelési hatások, valamint olyan minőségi tényezők, mint például a hírnévvesztés vagy stratégiai, illetve etikai elvárások nem teljesítése.

A vezetés egyértelmű iránymutatást ad arra vonatkozóan, hogy mely kockázattípusok fogadhatók el csak korlátozott mértékben, illetve egyáltalán nem elfogadhatóak, még alacsonyabb valószínűség mellett sem. A világos elvárások a vezetőtestület és a felsővezetés részéről, valamint az értékelési szempontok közös megértése kulcsfontosságú annak érdekében, hogy a kockázatok jelentőségének megítélése következetes és a kockázatokhoz igazodó legyen.

Amint egy kockázat jelentősnek minősül, azt **szükséges hozzárendelni az alkalmazandó Tematikus követelményhez, valamint annak irányítási, kockázatkezelési vagy kontrollkomponenséhez annak meghatározása érdekében, hogy mely követelmények vonatkoznak rá.** Minden követelményt felül kell vizsgálni a relevancia szempontjából. Amennyiben a kockázat jellege, összefüggései vagy alapvető oka miatt bizonyos követelményeket nem tartanak alkalmazhatónak, ezeket a kizárásokat egyértelműen dokumentálni kell, beleértve a kizárás indoklását is. Például, ha a kockázat inkább a kontroll végrehajtásának hiányából ered, nem pedig az irányítás hiányosságából, akkor csak a kontrollal kapcsolatos összetevők lehetnek relevánsak. Ez biztosítja, hogy az ellenőrzés mind kockázatokhoz igazodó, mind megfelelő hatókörű legyen.

Végezetül, **szakmai megítéléssel** kell megerősíteni a döntések alkalmazhatóságát, és a döntést, valamint annak indoklását megfelelő módon szükséges dokumentálni.

¹A belső ellenőrök fontolóra vehetik egy elismert kockázati pontozási eszköz, például az IIA angol nyelvű *Enterprise and Business Process Risks* útmutatójának használatát. [Enterprise and Business Process Risks](#)

3. Kötelező követelmények a téma azonosításával kapcsolatban

A Tematikus követelmények kötelezőek a bizonyosságot nyújtó megbízások esetében, ha a kockázatot a kockázatértékelés során azonosították, és az meghalad egy kritikus küszöbértéket (lásd 2. Kockázatalapú megközelítés az alkalmazhatóság meghatározásához). Ez vonatkozhat a belső ellenőrzési terv kidolgozásához használt ismétlődő kockázatértékelésre és az ellenőrzési megbízás hatókörének meghatározásához végzett konkrét kockázatértékelésre. A Tematikus követelmények akkor ajánlottak a tanácsadói megbízásokhoz, ha a téma kapcsolódik a megbízás célkitűzéseire.

A Tematikus követelmények alkalmazandóak, **ha a téma kifejezetten szerepel a belső ellenőrzési tervben, mint bizonyosságot nyújtó megbízás**. Ez történhet egy átfogó, csak az adott témára összpontosító ellenőrzés keretében, vagy több megbízás során is, akár több évre is elosztva. Ilyen esetekben a belső ellenőröknek biztosítaniuk kell, hogy végül minden releváns követelményt lefednek, és a megbízási dokumentációból egyértelműen kiderül, hogyan és mikor került sor az egyes részek kezelésére.

A Tematikus követelményeket akkor is alkalmazni kell, **ha a témát egy megbízás során azonosítanak**, ami azt jelenti, hogy a téma a szervezet kockázatvállalási hajlandósága alapján a kritikus küszöbértéket meghaladó prioritási szintet ért el. A témát a megbízás célkitűzéseivel és kockázatértékelésével összhangban jelentős, figyelmet igénylő kockázatként szükséges kezelni. Fontos, hogy nem kell a Tematikus követelmény minden részét alkalmazni, ha az azonosított kockázat az irányítási, kockázatkezelési és kontrollelemeknek csak egy részhalmazát érinti (például csak a kontrollokat vagy az irányítást). Az alkalmazási hatókörnek összhangban kell lennie az azonosított kockázat jellegével és határaival, valamint az ellenőrzés céljaival. Szakmai megítélés alapján szükséges meghatározni, hogy mely követelmények relevánsak és arányosak a kockázat szintjével és típusával.

A Tematikus követelmény akkor is **alkalmazandó, ha a téma, külön kérésre, egy megbízás részeként kerül vizsgálatra**, még akkor is, ha eredetileg nem szerepelt az ellenőrzési tervben. Ezekben az esetekben a Tematikus követelmény alkalmazása továbbra is kockázatalapú megközelítést kell, hogy kövessen. A belső ellenőrök alkalmazhatják a követelmények teljes körét, vagy csak egy részhalmazát, a kockázat lényegességétől és a szervezet kockázati küszöbértékeihez való igazodásától függően.

4. Tematikus követelmények alkalmazása az ellenőrzési életciklusban

Ha egy kockázatot a kockázatértékelés során jelentősnek ítélnék, és egy Tematikus követelmény alkalmazandó, az a belső ellenőröknek az ellenőrzés teljes életciklusa során következetesen szükséges alkalmazniuk:

Belső ellenőrzési tervezés szintjén

Az ellenőrzési terv kialakítása során, összhangban a 9.4 norma: Belső ellenőrzési terv tartalmával, a jelentősnek azonosított, Tematikus követelményhez kapcsolódó kockázatokat szükséges megfelelően megjeleníteni, **önálló tematikus ellenőrzésként vagy a követelmények integrálásával több megbízásba beilleszteni, amelyek akár több ellenőrzési ciklusra vagy évre is eloszthatók**. Mindegyik esetben fontos, hogy a vonatkozó Tematikus követelmény egyértelműen hivatkozva legyen az audit univerzumban, a kockázatkezelési dokumentációban, valamint a tervezési nyilvántartásban, hogy ezzel az átláthatóságot és az összhangot a szervezeti prioritásokkal és a szakmai normákkal biztosítsuk.

Megbízás teljesítése során

A belső ellenőröknek szakmai megítélést kell alkalmazniuk, hogy a Tematikus követelmény alkalmazását a kockázat sajátos jellemzőihez igazítsák. A 13.3 norma: A megbízás célkitűzései és hatóköre magában foglalja a kockázat kiváltó okának vizsgálatát, valamint annak meghatározását, hogy az irányítás, a kockázatkezelés vagy a kontrollok elemei közül melyek a leginkább relevánsak a kockázat megjelenésére és hatására nézve. Ezen elemzés alapján **csak azokat a követelményeket kell alkalmazni, amelyek közvetlenül illeszkednek a meghatározott megbízás hatóköréhez és célkitűzéseikhez**. Ennek eredményeképpen a Tematikus követelmény egyes részei indokoltan kizárhatók, ha azok kívül esnek az azonosított kockázat és a megbízás célkitűzéseinek hatókörén. Ezeknek a kizárásoknak kockázatalapú és arányos megközelítést szükséges tükrözniük, és azokat egyértelműen dokumentálni kell a megbízási munkadokumentumokban, beleértve a megbízás fókuszával való összhangot bizonyító indoklást is.

A belső ellenőröknek ezután **helyszíni munkát szükséges** elvégezniük az alkalmazandó követelményekre vonatkozó következtetések alátámasztására, hogy biztosítsák a megalapozott és célzott lefedettséget.

5. Korlátok és hatókörből való kizárások

Amint a téma jelentős vagy kiemelt kockázatként kerül azonosításra, szükséges döntést hozni az alkalmazhatóságról és a kizárásról, ugyanakkor ezek a döntések **az ellenőrzési folyamat különböző szakaszaiban is dokumentálhatók.** Például az ellenőrzési terv szintjén rögzíthető, ha a téma egy külön megbízás keretében kerül vizsgálatra, vagy több megbízás között oszlik meg, időben elosztva. Alternatív lehetőségként dokumentálható a megbízás szintjén, amikor a témát a tervezés vagy a helyszíni munka során azonosítják, vagy amikor az érdekeltek kérik annak vizsgálatát.

Jó dokumentációs gyakorlatok közé tartozik az egyértelmű és védhető logika alkalmazása a Tematikus követelmény alkalmazási körének meghatározásakor és rögzítésekor.

Jó gyakorlatok közé tartozik az **alkalmazandó követelmény(ek) relevanciájának** értékelése a szervezeti környezet és az azonosított kockázat sajátosságainak **értékelése révén.** A kizárásokat vagy részleges alkalmazásokat szükséges megfelelő hivatkozásokkal alátámasztani, például kockázati besorolásokkal, hatóköri korlátokkal, alkalmazott szakmai megítéléssel, valamint a kiválasztott vizsgálati kör indokolásával. A megfelelő dokumentáció és jól dokumentált és alátámasztott döntések növelik a belső ellenőrök magabiztosságát a vizsgálati kör teljességében, és csökkentik annak kockázatát, hogy valamit kihagynak.

Fontos kiemelni, hogy **egy megfelelően elvégzett kockázatértékelés már önmagában előállítja a szükséges dokumentáció jelentős részét,** ezáltal a folyamat szerves részét képezi az ellenőrzési tervezésnek, és nem jelent pusztán adminisztratív terhet. Továbbá ez a dokumentáció kulcsfontosságú, mivel a **minőségértékelések** során ezt fogják használni annak értékelésére, hogy a Tematikus követelményeket megfelelően és következetesen alkalmazták-e.

A felhasználói útmutatóban található eszközök, például a **Tematikus követelmények alkalmazhatósági mátrixa,** támogatják a következetességet, a nyomon követhetőséget és a szakmai normákkal való összhangot.

6. Még nem kiforrott, magas kockázatú területek kezelése

Ha egy témát magas kockázatú területként azonosítottak, de a szervezet irányítási, kockázatkezelési és kontrollérettsége alacsony, a belső ellenőrzésnek továbbra is foglalkozni kell a témával az ellenőrzési tevékenység keretében.

A Normák szerint a belső ellenőrzési funkciónak biztosítania kell, hogy a jelentős kockázatokra felhívják a **vezetőtestület és a felsővezetés figyelmét**. Nyílt és őszinte kommunikációra van szükség annak érdekében, hogy a vezetés megértse, hogy a kockázati terület jelentős kitétségeket tartalmaz, amelyeket a meglévő struktúrák vagy folyamatok jelenleg nem fednek le megfelelően.

Ilyen esetekben a Tematikus követelmény egy tanácsadói megbízás keretében ajánlott útmutatásként szolgálhat, és hasznos keretrendszert nyújthat a hiányosságok értékeléséhez, a kitétségek feltárásához és a szervezeten belüli tudatosság megteremtéséhez.

Még ha teljeskörű bizonyosságot nem is nyújtható, a belső ellenőrzési funkció szerepe az átláthatóság biztosítása, a tudatosság erősítése és a vezetés ösztönzése arra, hogy vállalja a felelősséget a kérdéses ügyben. Ezen túlmenően az ügyet a vezetőtestület elé szükséges terjeszteni, hogy biztosított legyen a tájékoztatás és az ügy egyeztetett megközelítése.

7. Erőforrás-korlátok kezelése

Ha a belső ellenőrzési funkció nem rendelkezik megfelelő kapacitással – például idővel, személyzettel vagy költségvetéssel – vagy a szükséges kompetenciákkal, beleértve a tárgyi szakértelmet vagy technikai készségeket, hogy egy Tematikus követelményt teljeskörűen alkalmazzon, az nem mentesíti az adott kockázat értékelésének vagy az alkalmazhatóság meghatározásának felelőssége alól. A 8.2 norma: Erőforrások szerint **a belső ellenőrzési vezetőnek tájékoztatnia kell a vezetőtestületet az ilyen erőforráskorlátokról, és el kell magyaráznia, hogyan fogják azokat kezelni.**

Az erőforráskorlátokra reagálva a belső ellenőrzési funkció célzott képzés, vagy munkaerő-felvétel révén **fejlesztheti a belső képességeket**. Alternatív megoldásként a megbízást **kiszervezheti, vagy közös erőforrás-megosztály keretében végeztetheti el** megfelelő szaktudással rendelkező külső szakértőkkel. Bizonyos esetekben az ellenőrzés **hatóköre felülvizsgálható**, de csak akkor, ha ezt a döntést dokumentált indoklással támasztják alá, és a vezetőtestület egyetért, vagy jóváhagyja.

A belső ellenőrzési vezető felelős a Tematikus követelménynek való megfelelés biztosításáért, valamint az ennek elérését szolgáló lehetőségek – például a kiszervezés – azonosításáért, miközben az átfogó felelősség továbbra is nála marad. Meg nem felelés esetén a belső ellenőrzésnek biztosítania kell, hogy ezt **átlátható módon nyilvánosságra hozzák**, a mögöttes okokkal együtt, mint például az erőforráskorlátozás. Minden kapcsolódó erőforrás-korlátot kezelő intézkedést egyértelműen dokumentálni kell az ellenőrzési tervben és a megbízási dossziékban, biztosítva az elszámoltathatóságot és a nyomon követhetőséget a folyamat során.

8. Szabályozási megfelelés és egyéb keretrendszerek használata

A Tematikus követelmények globálisan alkalmazandók és minimális alapkövetelményt határoznak meg a belső ellenőrzés számára az egyes kockázati területek lefedésére, függetlenül a szervezet méretétől, ágazatától vagy érettségétől. A szervezetekre azonban olyan **külső szabályozási követelmények, szabványok vagy keretrendszerek** is vonatkozhatnak, mint például a NIST, az ISO 27001, a SOC jelentések, jogszabályok és szabályozók, vagy ipárspecifikus kötelezettségek, amelyek átfedésben vannak egy adott Tematikus követelmény hatályával, vagy túlmutatnak azon.

A belső ellenőröknek ilyenkor **kockázatalapú és összehasonlító megközelítést** kell alkalmazniuk. Ha egy szabályozási követelmény vagy külső keretrendszer **szigorúbb, vagy átfogóbb kötelezettséget** ír elő, mint a Tematikus követelmény, akkor az ellenőrzés hatókörét ennek a magasabb szintű elvárásnak megfelelően szükséges meghatározni. Valójában a legtöbb szabályozási keretrendszer, különösen az olyan magas kockázatú területeken, mint a kiberbiztonság, a harmadik felek kezelése vagy a pénzügyi szolgáltatások, általában részletesebb és szigorúbb, mint az azonos témára vonatkozó Tematikus követelmény. Így ahol a szervezetek már megfelelnek ezeknek a szigorúbb előírásoknak, a Tematikus követelménynek való megfelelés bizonyítása általában nem igényel jelentős többletmunkát, feltéve, hogy az összefüggéseket dokumentálják, és az ellenőrzési lefedettséget elégségesnek értékelik.

A Tematikus követelménynek a szabályozási követelményekkel és más elismert keretrendszerekkel való összevetése jó gyakorlatnak számít.

A feltérképezés lehetővé teszi a belső ellenőrzési funkció számára, hogy bemutassa, hogyan teljesülnek a követelmények – közvetlenül vagy a meglévő szabályozói vizsgálat eredményeire támaszkodva –, miközben biztosítja, hogy egyetlen lényeges hiányosság se maradjon feltáratlan.

Például, ha egy kiberbiztonsági ellenőrzést már elvégeztek a NIST iránymutatása alapján egy másik bizonyosságot nyújtó által, a belső ellenőrzési funkció hivatkozhat erre a munkára, és felhasználhatja ezt a munkát a Kiberbiztonsági Tematikus követelménnyel való összhang igazolására. Ezt azonban kifejezetten dokumentálni kell, és a rendelkezésre álló bizonyítékok elégségességét szakmai megítélés alapján kell értékelni (lásd még az angol nyelvű Globális Gyakorlati Iránymutatást: [Coordination and Reliance: Working with Other Assurance Providers](#)).

Végül soron a Tematikus követelmények alkalmazása szabályozott környezetben **gondos koordinációt** igényel. A belső ellenőröknek szükséges biztosítaniuk, hogy megközelítésük a legszigorúbb alkalmazandó normát tükrözze, miközben elkerülik az átfedéseket, és megfelelően hasznosítják a meglévő kontrollokat, értékeléseket és adott esetben külső ellenőrzéseket. Ez támogatja a hatékonyságot, a hitelességet, és biztosítja, hogy a belső ellenőrzés továbbra is eleget tegyen a Normák szerinti megfelelőségének, azaz **független, kockázatalapú bizonyosságot nyújtson**, amely egyszerre veszi figyelembe a szervezeti sajátosságokat és globálisan egységes.

9. Több Tematikus követelmény alkalmazása

Több Tematikus követelmény alkalmazása egy ellenőrzési megbízáson belül teljes mértékben a **szervezet kockázatértékelési folyamata** során azonosított jelentős kockázatoktól függ. Ahelyett, hogy automatikusan feltételeznék több Tematikus követelmény együttes alkalmazásának szükségességét, a belső ellenőröknek értékelniük kell, hogy a kockázat jellege és terjedelme valóban indokolja-e egynél több Tematikus követelmény használatát.

Ha például jelentős kockázatot azonosítanak a harmadik fél kiberbiztonsága terén, amikor egy harmadik fél nyújt kiberbiztonsági szolgáltatásokat, helyénvaló lehet mind a Kiberbiztonság Tematikus követelményt, mind a Harmadik fél Tematikus követelményt alkalmazni. Ha azonban a kockázat kizárólag a harmadik fél szerződéses megfelelésével kapcsolatos, kiberbiztonsági következmények nélkül, akkor csak a Harmadik fél Tematikus követelmény alkalmazandó. Ez biztosítja, hogy az ellenőrzés hatóköre továbbra is **a kiemelt kockázatokra irányuljon, és elkerülje a szükségtelen kiterjesztést**.

A belső ellenőröknek egyértelműen szükséges meghatározniuk a hatókörüket **az azonosított jelentős kockázatok alapján**, hogy elkerüljék az ellenőrzés hatókörének indokolatlan bővülését, amikor az ellenőrzés akaratlanul túlnyúlik az eredeti célkitűzéseken. Az ellenőrzés céljainak összhangban kell lenniük a szervezet kockázatvállalási hajlandóságával, stratégiájával, célkitűzéseivel és prioritásaival.

Az egyes Tematikus követelmények bevonásának vagy kizárásának indoklását dokumentálni szükséges a megbízás tervezési feljegyzéseiben. Ez a fegyelmezett megközelítés segít megóvni az ellenőrzési folyamat integritását, biztosítja az erőforrások hatékony felhasználását, és a szervezet legkritikusabb kockázataira összpontosítva nyújt bizonyosságot.

A Belső Ellenőrök Intézetéről

The Institute of Internal Auditors (Belső Ellenőrök Intézete, IIA) egy nemzetközi szakmai szövetség, amelynek világszerte több mint 265 000 tagja van, és több mint 200 000 Certified Internal Auditor® (okleveles belső ellenőr, CIA®) tanúsítványt adott ki. Az 1941-ben alapított nemzetközi szervezetet világszerte a belső ellenőrzési szakma vezetőjeként ismerik el a normák, a minősítések, az oktatás, a kutatás és a technikai útmutatás terén. További információ a theiia.org oldalon.

Felelősségi nyilatkozat

Az IIA ezt a dokumentumot tájékoztató és oktatási céllal teszi közzé. Ez az anyag nem arra szolgál, hogy végleges válaszokat adjon konkrét egyedi körülményekre, és mint ilyen, csak útmutatóként használható. Az IIA azt ajánlja, hogy bármely konkrét helyzetre vonatkozóan közvetlenül független szakértői tanácsot kérjenek. Az IIA nem vállal felelősséget azért, ha valaki kizárólag erre az anyagra hagyatkozik.

Szerzői jog

© 2025 The Institute of Internal Auditors, Inc. Minden jog fenntartva. Sokszorosítási kérelmet a copyright@theiia.org címen fogadunk.

2025. augusztus

The Institute of
Internal Auditors

Global Headquarters

1035 Greenwood Blvd., Suite 401
Lake Mary, FL 32746, USA
Phone: +1-407-937-1111
Fax: +1-407-1101

